

М. М. Вегеш, М. Ю. Токар

Локота Іван Прокопович

ЛОКОТА Іван Прокопович (10. 06. 1884, с-ще Великий Бичків, нині смт Рахів, р-ну Закарп. обл. – 22. 11. 1942, м. Ош, Киргизстан) – громадсько-політичний діяч. Працював на виробництві, займався самоосвітою. Від 1900 – чл. с.-д. гуртка, учасник страйкової боротьби. Під час 1-ї світової війни мобілізов. до австро-угор. армії, потрапив у рос. полон. На поч. 1918 вступив до більшов. партії. У квітні того ж року – делегат 1-го Всерос. з'їзду комуністів-революціонерів (брав участь у роботі угор. секції комуністів). У травні 1919 повернувся на батьківщину. Організовував комуніст. осередки, був співзасн. і кер. Міжнар. соціаліст. партії Підкарп. Русі (1920). Член крайкому (від 1921) і ЦК (від 1929) КП Чехо-Словаччини. Депутат (сенатор) чехо-словац. парламенту від комуністів (1929–38). За антидерж. діяльність неодноразово заарештовувався чехо-словац. органами правопорядку. Парт. діяльність продовжував до офіц. заборони КП Чехо-Словаччини 1938. Дотримувался українофіл., але прорад. орієнтації, пропагував комуніст. режим у СРСР. Деякий час підтримував ідею нац.-культур. співпраці з товариством «Просвіта». 1940 емігрував до СРСР.

Бібліографічний опис:

Локота Іван Прокопович / М. М. Вегеш, М. Ю. Токар// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-56324>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).